

jako malované
jsou sny které spřádáš
mě do nich vtahuješ bez ptaní
měla bych odejít
Když jsem otvírala dveře
ty všechno jsi neřek'
a teď říct neumím ti ne
proč právě já ?

kdyby sis hrál třeba na krále
stokrát zalhal já ti uvěřím
protože chci
já vůbec nevím co dál
čert aby tě vzal
nejsem jen zlázněná
je v tom něco víc

co umíníš si za tím jdeš
jak získat lidi na svou stranu víš
všechny nějak přesvědčíš
jak hluboko pod kůži
tě mám
v tom zvláštním násilí
jsi sám
možná tím všechno jednou poničíš
číslo jsi byl
a máš i pár vroubků
já slyšet to musela od druhých
to bolí
víš?
teď ale nechat tě jít
stejně nebyl by klid
nejsem jen zblázněná
je v tom něco víc